L'olotí supervivent a Haití.

Internacional | 16-01-2010 | 13:55

'Estàvem a l'interior d'un cotxe i tot va començar a tremolar, vaig veure una dona xisclant i un mur d'una casa caure', ha explicat en declaracions a l'ACN. El sisme, de 7 graus a l'escala de Richter, va durar un minut i mig. Amb només 90 segons, va provocar un 'caos i una devastació impressionant', explica Rabat.

'Hi havia ferits i morts al carrer, tot eren ruïnes i veies com els blocs de pisos queien fulminats', relata des de la República Dominicana, on va aconseguir arribar aquest divendres.

Només de posar-se al telèfon, Xavier Rabat demana que no s'individualitzi la situació que ha viscut. 'Estic bé i el meu entorn d'amics a qui vaig anar a veure també, però sobretot és important fer una crida a l'ajuda humanitària perquè la zona del terratrèmol està molt necessitada', explica.

L'olotí va arribar aterrar a finals de la setmana passada a l'aeroport de Port-au-Prince, i tenia previst estar-se en aquest país fins al dia 16 de gener. S'allotjava a casa d'uns amics a la ciutat de Pétionville, situada a només sis quilòmetres de la capital. Dimarts passat, cap a dos quarts de cinc de la tarda, va veure com la terra tremolava i començava la tragèdia.

'Estava a l'interior d'un cotxe amb quatre persones més; de cop, tot es va començar a moure, vaig veure una dona xisclant i cridant un mur d'una casa que queia', explica Rabat. El primer que li va venir a la ment és que es tractava d'una explosió, però pocs segons més tard es va adonar de la crua realitat.

'Vaig baixar del cotxe però els meus companys em van tornar a estirar cap a dins; un cop a l'interior, vaig veure com tot es movia a banda i banda, i com blocs sencers d'edificis de fins a tres pisos queien a terra fulminats a tant sols uns metres d'on ens trobàvem', explica l'olotí. Les escenes que va veure a continuació, assegura que mai més se li esborraran de la memòria: 'Hi havia molta gent al carrer, ferits i morts, tot eren ruïnes i el caos era impressionant'.

Xavier Rabat va tenir la sensació que el terratrèmol va durar uns vint segons. En realitat, però, van ser molts més. El sisme de 7 graus en l'escala de Richter que va sacsejar la zona va durar aproximadament un minut i mig. A partir d'aleshores, ja res tornaria a ser com abans.

'El primer que vam fer va ser intentar arribar a la casa on m'allotjava per veure si tothom es trobava bé'. Diu Rabat. I afegeix: 'Perquè us feu una idea de la situació, vam tardar més de cinc hores per recórrer quinze quilòmetres'. Tan sols una hora i mitja més tard del terratrèmol, la foscor ho va cobrir tot. Amb l'arribada de la nit, el caos es va accentuar. 'Veies voluntaris, policia, bombers i ?sobretot- molts ferits', relata.

No hi ha res i la situació s'agreuja

Després que la terra tremolés, el panorama era devastador. 'La gent viu al carrer perquè les seves cases estan enderrocades o tenen por de les repeticions; en una plaça hi poden arribar-hi a haver fins a 3.000 persones, i a mesura que passen els dies la situació s'agreuja', explica Xavier Rabat. Serveis com la llum, les comunicacions o el telèfon van quedar inservibles des del primer dia, però ara també comencen a escassejar l'aigua i el menjar.

'Durant un parell de dies he intentat buscar aigua, i he vist com una ampolla d'un quart de litre costava al voltant d'uns 20 dòlars', explica l'olotí. Per això, Xavier Rabat demana que, sobretot, no s'acabi l'ajuda humanitària. 'Molts haitians s'han quedat sense res i volen estar allà per ajudar; però es necessari que s'aporti menjar i aigua a la regió perquè sinó, no hi haurà sortida', concreta Rabat.

'Als milers de ferits i morts, ara també s'hi ha de sumar les malalties; a més, hi ha moltes persones que s'han quedat al carrer, i s'ha de fer qualsevol cosa per ajudar-los', clama el supervivent. I hi afegeix: 'És incomprensible que a un dels països més pobres del món els passin desgràcies com aquesta'.

'Davant d'això, jo no sóc res; per això no vull que la meva situació s'individualitzi, sinó que demano que es pensi amb els veritables afectats pel terratrèmol', clama l'olotí.

Sense dormir

Xavier Rabat relata la seva experiència des de la República Dominicana, país on va aconseguir arribar ahir. 'Vam aconseguir trobar un cotxe, i ara estic fent els tràmits per tornar la setmana vinent', explica. L'acompanyen quatre amics, que volaran a diferents llocs de l'estat espanyol o bé a Colòmbia.

'Avui és el primer dia que hem pogut dormir quatre hores seguides', explica Rabat. Des que el terratrèmol va omplir de desesperació Port-au-Prince, gairebé no ha aclucat els ulls. Uns ulls que encara tenen ben vives les imatges de l'horror que ha vist els darrers dies.

'Ens hem passat totes les nits sense dormir; senties com tot s'anava movent perquè hi havia vibracions, veies escenes de pànic, hospitals plens, nadons i infants desemparats i, sobretot, molts i molts ferits', explica. 'Jo sé que tornaré a casa, però a Haití hi he deixat un drama; per això, és necessària l'ajuda humanitària més que mai', conclou.

Fuente: Avui
Autor: Avui